

Předseda Zemědělské společnosti Slapy Miroslav Blažek: Vláda nás předhodila jako viníky drahých potravin

SLAPY – V minulém vydání vzbudila pozornost poznámka předsedy představenstva Zemědělské společnosti Slapy Miroslava Blažka. Nevyloučil, že pokud se nepodaří na mezinárodní úrovni dojednat vývoz letošní úrody obilí z Ukrajiny, může se dostat i na náš trh. Úroda domácích zemědělců by pak mohla zůstat ve skladech nebo by ji museli prodávat pod cenou. Absurdně by mohli být šťastnější ti, kterým úroda shořela při letošních požárech a zaplatí jim ji pojišťovna. Redakce Tábořska proto požádala Miroslava Blažka o rozhovor k celkové situaci zemědělců a trhu s potravinami. Servítky si nebral.

Čím dál častěji se ozývá, že dotace jsou obecně zhouba. Nebylo by i pro zemědělce lepší fungovat bez dotací, než se při jejich čerpání přizpůsobovat dalším a dalším podmínkám Evropské unie?

Myslím si, že to nejde. To by musely skončit dotace ve všech státech EU, protože jinak nemáme šanci konkurovat zahraniční zemědělské produkci, kterou jiné země dotují. Bohužel si o situaci v zemědělství neříkáme pravdu a jen si něco nalháváme do kapsy. Lež se bere jako názor a názory se povýšily na pravdu.

V čem konkrétně?

Například v informacích, kdo může za drahé potraviny. Zemědělci na tom nesou minimální vinu. Vláda nás předhodila veřejnosti, hodí se jí, že nepřitelem jsme my a ne ona. ODS má v politickém zadání zlikvidovat „pohrobky komunismu,“ tím se myslí velká družstva a velké zemědělské podniky, a současně si vyřizuje účty s Babišem. Proto teď přišla třetí vlna transformace. Znevýhodněním dotačních podmínek pro velké podniky se usiluje o jejich konečnou likvidaci. Spousta rádobý rodinných farem přitom funguje na principu Čapího hnízda. Naložili s dotacemi úplně stejně, jen se to nechce slyšet.

Bývalý ministr Nekula se zaklínal, že bojuje za střední a malé podniky. Tak zrovna my v Zemědělské společnosti Slapy jsme malý podnik. Přitom jsou vládní kroky útokem na nás. Novou redistribucí dotací mezi velké, malé a střední zemědělce nás vláda jen zneprátelila mezi sebou. Například v Holandsku zemědělci hájí své zájmy jednotně a ještě mají podporu veřejnosti.

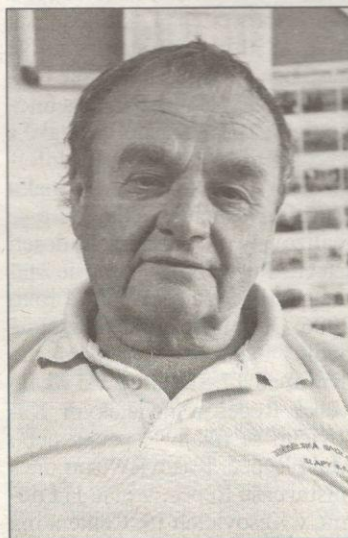
Máme šanci být někdy znovu soběstační v potravinách?

Soběstační už nikdy nebude. Já jsem se ptal před časem tehdejšího ministra zemědělství Jurečky, jestli se do České republiky vrátí produkce prasat. Vyhýbavě odpověděl, že to bude složité. A to jsme byli v té době na 65 procentech české produkce vepřového a dnes jsme na 38 procentech.

Měl jsem před lety vlastní firmu v Malšicích. Po revoluci v roce 1990 byl člověk nadšený, že něco umí a něco dokáže. S kamarády jsme předělali kravín na volná ustájení a měl jsem velkou porodnu prasat. Pak přišla ta hrůza. Jeden rok jsme skončili v mínusu milion, druhý rok 1,2 milionu. Sedm milionů jsme měli úvěr a to tehdy činily úroky 21 procent. Dostávali jsme sice na úroky dotační příspěvek, to je pravda, ale přesto každý rok odešel z firmy jen na úrocích malý traktor. Na chovu prasat jsem během dvou let prodělal 1,7 milionu a musel jsem skončit. Po mně na farmě hospodařily ještě dvě fyzické osoby a i je podnikání v produkci prasat položilo. Ten příběh jsem po parlamentních volbách popsal v časopisu Zemědělec. Poslal jsem ho také všem poslancům a senátorům. Odpověděly mi jen dvě sekretářky, že můj podnět předávají. Dál nic.

Celou dobu nám zástupci státu vykládali, že dotace na prasata nikde v EU nejsou. Staré unijní země přitom podporovaly zemědělce národními dotacemi a když tamní zemědělci vyváželi, dostávali další dotace. Od vstupu do Evropské unie jsme čekali pět let, kdy se naše dotace vyrovnají na úroveň zakládajících zemí Unie. Naše činily jen 50 procent. Myslím, že v zahraničí zemědělské podniky nepracují víc než my a přesto prosperují. Nám se tu předhazují obrovské zisky zemědělského rezortu – 28 miliard ročně. To není ani částka, která přišla do České republiky v tomto rezortu na dotacích. Znamená to, že bez dotací by byly zemědělské podniky ve ztrátě a na rozvoj by nezbylo vůbec nic. Zemědělci si přitom nikdy neříkají o cenu. Vždy čekáme, co nám kdo za naši produkci dá.

Některá ekologická nařízení plynoucí z Evropské unie už jsou přes čáru a je třeba si na rovinu říct, jestli je vůbec zájem, abychom produkovali potraviny. Já si myslím, že je to posláním nás, zemědělců, ale zemědělská politika státu tak

Miroslav Blažek Foto - I. Bohužel nevpadá. My nejsme proti ekologii, vždycky jsme se snažili hospodařit v souladu s přírodou, ale s rozmyslem.

Čím konkrétně se zabývá Zemědělská společnost Slapy?

U nás 30 procent tržeb tvoří produkce mléka, 40 procent tržní plodiny, což je řepka, sladovníkový ječmen a pšenice, a 30 procent bioplynová stanice v Lomu. Postavili jsme ji v roce 2011. Spotřebujeme v bioplynce siláž, senáž a kejdu a z vyrobené elektřiny spotřebujeme šest procent na pokrytí spotřeby areálu v Lomu, a z tepla tamní ohřev vody. Předělali jsme také půl seníku na dosoušení obilí tímto teplem.

Dnes nás stát straší, že se musí zdražovat, přitom vyvážíme tři až čtyři miliony tun obilí. Vyvážíme surovinu, bez jakékoliv přidané hodnoty. Obchodní řetězce se navíc začínají orientovat na vytváření vlastních značek a jsem přesvědčený, že budou tyto potraviny vyrábět z vlastních surovin, ne z našich. Není šance je k tomu přinutit. Přitom prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Tomáš Prouza tvrdí, že se u nás v obchodních řetězcích prodává 80 procent českých potravin. To rozhodně není pravda. Když chtěl bývalý ministr Nekula letos rozkrývat ceny v obchodních řetězcích, aby zjistil, proč jsou potraviny drahé, měl chtít vidět faktury, ale ty by mu asi

neukázali. Viděl by, za kolik prodává máslo Kauflandu Madeta, za kolik Poláci a za kolik Dánové, a kolik je pak marže obchodu při prodeji výrobku. Logicky by měla být stejná marže na výrobky od nás a z Německa. Je to ale celé komedie.

Jak je to s takzvanými úhorry, které se od letoška neobdělávají?

My obhospodařujeme 1 128 hektarů půdy. Od letoška kvůli ochrannářským opatřením, která v naší oblasti nejsou úplně opodstatněná, neobděláváme 70 hektarů polí. Musely vzniknout půdní bloky o rozloze nejvýš 30 hektarů, takže dosavadní 60 hektarové pole jsme museli rozdělit netržním pásem. Pro některé zemědělce bude úplně nevyužitelný, my aspoň někde můžeme sklízet materiál do bioplynové stanice. Někde ani to ne. Přišli jsme tak o půdu, kde bychom mohli vyrábět tržní plodiny, takhle tam musí být travní nebo jetelotravní porosty, které v živočišné výrobě nejsme schopni zužitkovat. A to opakují – naštěstí máme bioplynovou stanici, kde se tato produkce částečně zhodnotí na úkor výkonu stanice.

Vládní představitelé to nevidí? Je to podle vás neschopnost nebo záměr?

Ministři Nekula a Bendl byli neschopní, ale jinak je to záměr, politické zadání. A i schopní nakonec tomuto tlaku podlehnou. Nejsem optimista, ani pesimista. Jsem realista. Kdo vyrábí, má problémy. Zemědělství se totálně zdegradovalo, neseženeme lidi do práce. Kdysi bylo v kravíně v Lomu 725 krav, dnes jich tam máme 220 a nemáme lidi, kteří by se o ně starali. I když je tu plat 35 tisíc. Takže z příští dotační výzvy budeme žádat o dotaci na obslužné roboty. To má ještě smysl. Jsou ale vypsané i dotace na produkci hmyzu, který se má stát součástí výživy, mele se i do mouky. Tak se snaží ekologové zachránit naši planetu. Já bych si proto přál, aby se politici přijeli podívat k nám, jak hospodaříme.

Pokračování na straně 6

